

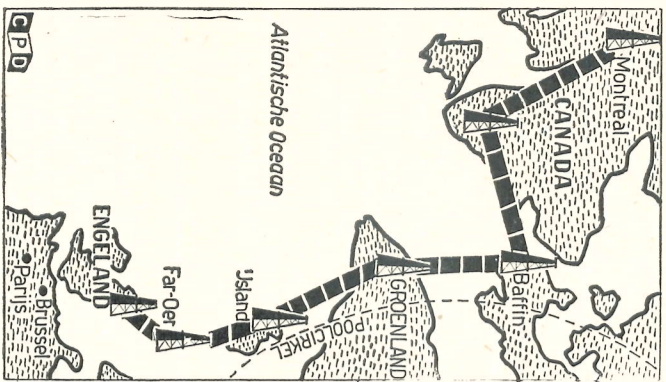

Over drie jaar ....?

De laatste dag van het vorige jaar heeft de miljoenen televisiekijkers van de oude wereld dicht bij elkaar gebracht. Europa was door een keten van straalzenders verbonden en al lag het gebodene van die merkwaardige oudejaarsavond dan voor het grootste deel in het vlak van het amusement, de basis was in ieder geval aanwezig voor uitwisselingen op schier ieder gebied van ons leven. Zo gaat langzamerhand dat groot en kostbaar geschenk van de technische mensheid, dat televisie heet, ons leven, onze gedachtenwereld veranderen en meer en meer instellen op internationaal contact. Kunnen we verder gaan? Is de krachtoproef van oudejaarsavond een technische top geweest, die slechts nu en dan en dan nog met kostbare investeringen herhaald kan worden?

De ingenieurs denken er anders over en reeds is in Amerika opgericht de UNITEL, hetgeen United Telecommunications betekent en het eerste project van deze maatschappij liegt er waarlijk niet om.

Men wil namelijk Amerika en Europa dichtert bij elkaar brengen door een machtige keten van straalzenders. NARCOM is de naam van dit gigantische project, welke afkorting is afgeleid van North Atlantic Relay Communications.

Het is echter geen eenvoudige taak NARCOM te verwezenlijken. Immers, de reikwijdte van de televisiezender is niet groter dan men, staande op het hoogste punt van de televisiemast kan kijken. De golven van de televisie volgen n.l. niet de kromming van de aarde. In feite komt het er dus op neer, dat de televisiegolven bij de horizon de aarde verlaten en de horizon onder de golven wegdraait.

Maar proeveningen hebben reeds aangeleerd, dat deze golven in de ruimste niet voor ons verloren zijn. Zij ontmoeten n.l. in de hogere luchtlagen een laag die de golven weerkaatst en terugzendt naar de aarde. Televisie-

14 Februari 1958

Beste Glandemanns,

Namens het gehele personeel van de Kastenfabriek van harte gelukgewenst met je 25-jarige jubileum bij de N.V.

Ook voor je familie is dit een heuglijke dag en het is goed om bij zo'n gelegenheid eens terug te gaan naar het verleden.

Je woonde toen in Delft in de enige straat, waar een tram doorging. Van beneden af aan ben je langzamerhand opgeklimmen en leerde je daardoor het vak „meubelmaken“ terdege en grondig kennen; zelfs het maken van imitatie coromandel was je niet vreemd.

Naast je werk had je ook je liefhebberijen; speciaal het voetballen trok je zeer. Je speelde in het elftal van de fabriek H. & B., verder in DHC-1 en meermalen werd je gekozen als speler voor de Haagse Kantoor Voetbal Bond, waarbij zelfs interlandwedstrijden werden gespeeld.

De natuur leerde je kennen door de hengelsport; het meeste succes had je bij de Lijm- en Gelatinefabriek, wanneer daar het afval in het water werd gestort.

In 1943 werd je benoemd tot chef van de onderafdeling Meubelmakerij en na de bevrijding kreeg je daarbij ook nog de afdeling Politoenderij onder je beheer.

Intussen ben je getrouwd en verhuisd naar Den Haag. In je liefhebberijen treedt een lichte verschuiving op; het accent wordt nu meer gelegd op het muzikale gedeelte. Enthousiast beoefen je het vioolspel en zing je o.a. in het Toonkunstkoor afd. Den Haag. Ook het orkest bij VDH is je veel dank verschuldigd. Je vindingsrijkheid blijkt uit je pogingen om orkestwerken uit te voeren voor piccolo en xylofoon. Je voorzichtigheid uit zich door de zorg, waarmee je je vioolkast van binnen met schimmurubber hebt beplakt.

Je sportiviteit werd op de proef gesteld tijdens één van de eerste bromfietsrally's bij een herkansing om de eerste prijs met de heer v. d. Scheer. Je bent niet een man, die uit zich zelf op de voorgrond treedt en velen waar-deren je beschiedden en vriendelijk optreden. Echter ben je toch één keer uit je slof geschoten en wel een paar jaar geleden tijdens een verjaardagsfeestje bij je thuis, toen je met de familie door de vloer zakte. Het verhaal doet nu de ronde, dat daarna de vloer extra verstevigd is om straks je familie, vrienden en kennissen genust te kunnen ontvangen, die je zeker komen gelukwensen met je jubileum.

Veel succes toegewenst in de komende periode van je leven.

Wij hopen, dat je met evenveel plezier je werk zult blijven voortzetten.

J. Peelen.

Daar hoort u bij.....?

Dezer dagen kreeg de reductie een stuk van één onzer personeelsleden aangeboden, dat als zoddig niet dadelijk voor plaatsing in aanmerking kon komen. Het was te algemeen van strekking en te veel te uitvoerig opgezet. Maar ik ben zo vrij er toch op in te gaan en er deze week mijn hoofdgedachte aan te ontlenuen. De schrijver zal me dat wel toestaan, hoop ik; in elk geval ben ik hem er dankbaar voor.

Het gaat over „saamhorigheid“. Daarbij is de schrijver te ruggevallen op dat woord „horig“. Dat betekende in oude tijden een positie van heel erge afhankelijkheid van een machtige heer. Die had zijn horigen; dat waren slaven, die hij met hun lijf en ziel als eigendom bezat en waarmee hij deed wat hij wilde. Daarnaast woonden er op zijn gebied „horigen“, mensen die er bij hoorden, omdat ze zich onder zijn bescherming hadden gesteld. Maar daar kwamen dan een serie verplichtingen tegenover, zodat deze lieden zo vast aan het gebied waren gekoppeld, dat ze er bijhoorden.

Van die historische betekenissen van het woord uitgaande, betoogt de schrijver dan, dat er ook nu altijd mensen elkwaars „horigen“ zijn, op elkaar aangewezen, van elkaar afhankelijk, bij elkander horende als een groot geheel.

Indertijd, zo is het. Alleen wordt het nu voor ieder de vraag: waar hoor ik bij? Met wie acht ik mij in een groter geheel gekoppeld, zodat we het samen moeten doen en ook van elkaar afhankelijk zijn? En bevind ik me wel bij die horigheid of ervaar ik het als een lastige binding en tekortdoening? Vanzelf komen we nu op de bedrijfsgemeenschap. Zo'n aantal mensen, die het personeel van een onderneming vormen, zijn in zekere zin ook elkwaars horigen. Ze hebben elkander nodig, want samen pas kunnen ze voor elkaar krachten wat het bedrijf wil en moet presteren.

En weer komt dan de vraag vóór elk personeelslid te staan: vind u dat een prettig gevoel, die horigheid van elkaar? Of probeert u zoveel mogelijk met de anderen niets te maken te hebben, omdat u ze als een last voelt en als een belemmering van uw persoonlijke vrijheid?

Het gaat er om, of men het bij elkander horen en elkwaars horigen zijn weet om te zetten in een „saamhorigheid“, die samen de slagen kan incasseren, samen de slagen kan geven en samen grote en goede dingen voortbrengt.

Scheurer.

Reclame wordt in Midden-Amerika anders bedreven dan hier in Nederland, waar het publiek over het algemeen op geratfinerender wijze benaderd moet worden.

Onze agent in Costa Rica trok een groepje jongelui van een kindercircus deze wonderschone truitjes aan en

maakte aldus reclame voor ERRERES radio. Lach niet, ook dit zijn klanten! Vrijkaarten voor de voorstelling waren bijgesloten doch reiskosten worden hiervoor niet vergoed.

Wie eventueel belangstelling mocht hebben: een retourtje per K.L.M. naar San Jose kost Hfl. 3289,94.

WIST U, DAT .....

.....heel veel mensen met de moeilijkheid zitten, hun gedachten op een goede wijze voor anderen onder woorden te brengen? Dat is dus een kwestie van uitdrukingsvaardigheid.

Spreekten heeft iedereen als kind mensen onder elkaar hoort praten, merkt je ook wel dat daar de moeilijkheid niet zit, want ieder kan nog wel zijn woordje doen. Wanneer men echter in een grotere of kleinere kring van mensen moet opstaan en alleen het woord voeren, dan voelen velen zich ineens geremd, weten niet meer de goede woorden te vinden en zijn helemaal niet tevreden over zichzelf over wat zij hebben gezegd en vergeeten hebben te zeggen. Dat merk je op vergaderingen, examens, bij jubilea en begrafenissen en zoveel andere gelegenheden meer.

Weet men wel, dat dit een kwestie van training is?

Tedereen kan in een kring van anderen heus wel op zijn tijd zijn woordje doen als hij zich maar wat oefent. Dat heeft de praktijk bewezen.

Daarom is het misschien wel interessant, de mensen bij Van der Heem, die met dezelfde moeilijkheid worstelen, onder het oog te brengen, dat er onderscheiden gelegenheden zijn om zich in een beetje spreekvaardigheid te oefenen. Zo namen wij dezer dagen kennis van het bestaan van de Haagse Debatclub „De Wesp“. Dit ziet er erg verrijkt uit, maar is een doodgevone afkorting van de woorden Welsprekend, Slagvaardig, Paraat.

In een beperkte groep van dames en heren komt men daar wekelijks bijeen om zich in die spreekvaardigheid gezamenlijk en gezellig te oefenen. Het adres daarvoor is de heer H. Hessels, van Ruybroekstraat 352, Den Haag, telefoon 398417.

Zo af en toe hebben wij hier ook bij Van der Heem clubjes gehad, die zich op dit gebied onderling tranden. Maar deze „Wesp“ heeft al een zekere ervaring en daarom achten wij het goed, het bestaan daarvan onze mensen onder de aandacht te brengen.

„Verkenner“.

VERVOLG VAN PAG. 2

wijst opnieuw onze beroemde oudejaarsavond.

Het project is ook waarlijk geen toekomsminuziek. Binnen drie jaar kan de keten voltooid zijn en ook de finantiele zijde van het plan schijnt „mee te vallen“. Ongeveer 75 miljoen dollar zal het plan NARCOM gaan kosten, volgens berekeningen van Ir W. Halstead en M. G. Crosby. Als men nu weet dat de televisieverbindingen Oost-West in de Verenigde Staten ongeveer 45 miljoen dollar hebben gekost, kunnen we een vergelijking maken die zeker niet ongunstig uitvalt.

Televisie zal in de toekomst de vol-

keren verbinden, een nieuw feit van deze historische eeuw waarin wij leven.

Bij de nieuwe telefoongidsen nr 98 (I) voor 's-Gravenvaage zijn een aantal exemplaren, waarin de bladzijden 193 t.m. 224 ontbreken en blz. 225 t.m. 256 dubbel voorkomen. Er zijn er ook waar blz. 314, 315, 318 en 319 blanco zijn gebleven.

Deze gidsen kunnen worden ingeleverd bij de heer Schoutenburg, waarna zo spoedig mogelijk andere gidsen zullen worden toegezonden.

(Vervolg pag. 3 kolom 2)